

for en fuld imødekommelse af det, som parten formelt havde ansøgt om.

Undertiden knyttes der betingelser eller andre vilkår til forvaltningsafgørelser. Imødekommes f.eks. en ansøgning om en tilladelse, men knyttes der til denne en betingelse, og skyldes betingelsen faktiske oplysninger, som myndigheden uden partens vidende er i besiddelse af, skål der foretages partshøring, forinden afgørelsen træffes. Er forholdet derimod det, at betingelsen ikke skyldes de nævnte oplysninger, men oplysninger, som parten selv har meddelt eller i øvrigt er bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af, skal der ikke foretages partshøring.

Endelig indtræder partshøringspligten efter stk. 1 kun i det omfang, oplysningerne er til ugunst for den *pågældende* part. I sager, hvor der er flere end én part, vil der således ikke uden videre være pligt til at iværksætte høring af samtlige sagens parter. Spørgsmålet om nødvendigheden heraf må efter bestemmelsen vurderes konkret i forhold til hver enkelt part.

Ifølge bestemmelsen i 3. pkt. kan myndigheden fastsætte en frist for afgivelsen af udtalelsen i medfør af stk. 1. Fristen må i det enkelte tilfælde fastsættes således, at der gives parten rimelig tid til at gøre sig bekendt med de pågældende oplysninger og til at udarbejde et eventuelt indlæg. Oversiddes fristen, vil myndigheden være berettiget til at træffe afgørelse i sagen uden af afvente partens indlæg.

Bestemmelsen i *stk. 2* indeholder forskellige undtagelser fra myndighedens pligt til at iværksætte partshøring efter *stk. 1*. Herudover fastsættes i lovforslagets § 19 en særlig fremgangsmåde, der under nærmere angivne betingelser træder i stedet for partshøring.

Efter *nr. 1* kan partshøring undlades, hvis det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Bestemmelsen tager navnlig sigte på tilfælde, hvor der ikke er rimelig grund til at tro, at de yderligere oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med sagens behandling, vil kunne korrigeres eller suppleres af den pågældende part, og det heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter kan anses for påkrævet at gennemføre en høring. Som karakteristiske eksempler på typer af oplysninger, hvis indhentelse ikke uden videre bør udløse en pligt til partshøring, kan nævnes oplysning fra ministerialbøgerne om de pågældendes fødselsdata, folkeregisteroplysninger om den pågældendes civilstand og nationalitet, oplysninger fra skattemyndighederne om

skattepligtig indkomst, socialindkomst og i det hele oplysninger, der som følge af, at de hidrører fra vedkommende offentlige myndighed, har et tilsvarende autentisk præg.

Afgørende for bestemmelsens anvendelighed er dog ikke alene, om den eller de pågældende oplysningers rigtighed kan forventes bestridt. Der må også foretages en bedømmelse af, om parten kan antages at have mulighed for ved tilvejebringelse af yderligere oplysninger at afsvække den pågældende oplysningens betydning for sagens afgørelse. Det er navnlig i denne henseende, sagens beskaffenhed må inddrages i vurderingen. Efter omstændighederne må sagens beskaffenhed dog indgå som et selvstændigt element i vurderingen, således navnlig hvis den påtænkte afgørelse vil være af indgribende betydning for den pågældende part som f.eks. forbud, påbud, fratagelse af rettigheder m.v.

I de tilfælde, hvor forudgående partshøring kan undlades efter bestemmelserne i *stk. 2*, kan parten forlange en begrundelse for den truffe afgørelse, ligesom han efterfølgende kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter efter reglerne i lovforslagets kapitel 3. Finder parten herefter, at det foreliggende afgørelsesgrundlag er mangelfuldt, vil han i overensstemmelse med de herom gældende regler kunne anfægte afgørelsen ved påklage til overordnet forvaltningsmyndighed, ved indgivelse af klage til folketingets ombudsmand eller ved indbringelse af sagen for domstolene. Tilvejebringelse af væsentlige nye faktiske oplysninger vil også kunne danne grundlag for, at sagen søges genoptaget til fornyet behandling af den pågældende forvaltningsmyndighed.

Efter *nr. 2* kan partshøring undlades, hvis udsættelsen af sagens afgørelse efter *stk. 1* ville medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse.

Efter *nr. 3* kan partshøring undlades, hvis partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse. Bestemmelsen, der sammen med bestemmelsen i *nr. 2* svarer til lovforslagets § 9, *stk. 2*, er en konsekvens af, at den, der er part i en sag, under de angivne omstændigheder end ikke ved at fremsætte begæring om aktindsigt kan få udsat sagens afgørelse med henblik på at få lejlighed til at gøre sig bekendt med sagens dokumenter og til at fremkomme med en udtalelse til sagen, jfr. også lovforslagets § 20, *stk. 2*. Bestemmelsen svarer ganske til den gældende offentlighedslovs § 11, *stk. 2*, og § 12, *stk. 3*.